

COIX00ZD67K

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE
Inspektorát Královéhradecký a Pardubický
Jižní 870/2, 500 03 Hradec Králové

SEČ: **27/1008/17/R/P**
Č. j. ČOI 158919/17/2700
Sp. zn. 117715/16/2700

V Hradci Králové dne 30. 11. 2017

ROZHODNUTÍ

Inspektorát České obchodní inspekce Královéhradecký a Pardubický se sídlem v Hradci Králové věcně příslušný dle ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a místně příslušný dle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), rozhodl v řízení zahájeném podle ust. § 78 odst. 1 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a v souladu s ust. § 93 a násl. tohoto zákona, takto:

I. Obviněná – obchodní společnost **Flaga s. r. o.**, se sídlem Nádražní 564/47, 693 01 Hustopeče, IČ 47917091, **se uznává vinnou** z porušení právní povinnosti, kterého se dopustila tím, že dne

13. 9. 2016 v čerpací stanici ČS LPG, Pardubická 336, 533 45 Opatovice nad Labem, uvedené společnosti, porušila ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, když prodávala zkvalitněný ropný plyn (LPG), který nesplnil požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, v rozhodném znění, neboť toto prodávané LPG (číslo vzorku 265/27/16/V) při laboratornímu rozboru nevyhovělo požadavku normy ČSN EN 589 + A1 (2012) v ukazateli jakosti síra, kde byla zjištěna hodnota 96 mg/kg, kdy tato hodnota přesahuje max. povolenou hodnotu, která je dle normy ČSN EN 589 + A1 (2012) stanovena na 50 mg/kg (při zahrnutí nejistoty měření lze akceptovat max. hodnotu 71 mg/kg), čímž došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné **ukládá** podle ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **pokuta ve výši 350 000,- Kč** (slovy: **třístapadesátisícikorunčeských**).

Uloženou pokutu je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. účtu: **3754-829011/0710**, variabilní symbol: **1110082717**, konstantní symbol: **1148** (převodním příkazem)/ **1149** (složenkou).

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné **povinnost uhradit náklady řízení** paušální částkou ve výši **1 000,- Kč** (slovy: **jedentisíckorunčeských**).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. účtu: **19-829011/0710**, variabilní symbol: **1110082717**, konstantní symbol: **0378** (převodním příkazem)/ **0379** (složenkou).

ODŮVODNĚNÍ

Při kontrole provedené inspektory ČOI (č. sl. průkazů 5045 a 5055) dne 13. 9. 2016 v čerpací stanici ČS LPG, Pardubická 336, 533 45 Opatovice nad Labem, společnosti Flaga s. r. o., se sídlem Nádražní 564/47, 693 01 Hustopeče, IČ 47917091, byl proveden odběr prodávané pohonné hmoty k laboratornímu přezkoušení jakosti a složení. Vlastní odběr provedla odborně způsobilá osoba - pracovnice smluvní akreditované laboratoře [REDAKCE] podle standardizovaného operačního postupu č. 98. Jednalo se o vzorek zkapalněného ropného plynu (LPG) v množství 1,59 l (vzorek číslo 265/27/16/V).

Tento odebraný vzorek LPG byl podroben laboratornímu rozboru v SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10 - Strašnice, který je inspekčním orgánem typu A akreditovaným Českým institutem pro akreditaci, o.p.s. pod č. 4015. Dle inspekční zprávy č. 2430/2016 ze dne 15. 9. 2016 vyplývá, že zkoušený vzorek LPG nesplnil požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, v rozhodném znění. Dle tohoto ustanovení platí, že požadovaná jakost je splněna, odpovídá-li LPG ČSN EN 589. Zkoumaný vzorek LPG nevyhověl v ukazateli jakosti síra, kde byla zjištěna hodnota 96 mg/kg, přičemž tato hodnota přesahuje max. povolenou hodnotu dle požadavku normy ČSN EN 589 + A1 (2012), tj. 50 mg/kg (při zahrnutí nejistoty měření lze akceptovat max. hodnotu 71 mg/kg).

Tímto došlo k porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, dle kterého lze pohonné hmoty prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami. Za zjištěný nedostatek, kterým došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách odpovídá prodávající, tj. společnost Flaga s. r. o., se sídlem Nádražní 564/47, 693 01 Hustopeče, IČ 47917091.

Dalším šetřením provedeným dne 16. 9. 2016 bylo zjištěno, že nádrž LPG nebyla od provedení odběru doplněna. Stav v nádrži ke dni dne 16. 9. 2016 byl 2 247 l LPG, kdy na toto množství nejakostní pohonné hmoty byl dán zákaz prodeje a výdejní pistole stojanu LPG byla zajištěna bezpečnostní páskou ČOI proti použití. Současně bylo společnosti uloženo, aby na adresu České obchodní inspekce v Hradci Králové sdělila, jaká opatření byla s nevyhovujícím LPG provedena, a to do 10 dnů od přijetí opatření. Tato výzva k doložení, která byla uvedena jak v úředním záznamu ze dne 16. 9. 2016, tak i v protokolu o kontrole ze dne 19. 9. 2016, byla společnosti doručena prostřednictvím datové schránky dne 21. 9. 2016. Dne 27. 10. 2016 pak byla na Českou obchodní inspekci doručena písemnost nazvaná Doložení skutkového stavu LPG – čerpací stanice Flaga – Opatovice nad Labem, ke které

byly přiloženy doklady o výměně LPG (doklady o odsátí nevyhovujícího plynu, stočení nového plynu a doplnění vyměněného plynu – všechny ze dne 19. 9. 2016) a vrácení nevyhovujícího LPG dodavateli (doklad ze dne 22. 9. 2016).

Obviněná se protiprávního jednání dopustila přede dnem 1. 7. 2017, tedy přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Podle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Dle ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich dále platí, že ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiné správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Správní orgán tedy přistoupil ke srovnání právní úpravy ve znění účinném v době protiprávního jednání oproti znění účinnému v současné době. Správní orgán uvádí, že současné znění zákona o pohonných hmotách převzalo skutkovou podstatu vytýkaného jednání, v zákoně o pohonných hmotách však nedošlo k nahrazení pojmu „správní delikt“ pojmem „přestupek“. Toto opomenutí zákonodárce je však řešeno fikcí v ust. § 112 odst. 1 věta první zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (viz výše). Co se týče druhu a výměry sankce, správní orgán konstatuje, že v tomto směru je pro pachatele výhodnější současná právní úprava zákona o pohonných hmotách ve spojení se zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jelikož obsahuje širší škálu v daném případě v úvahu přicházejících druhů trestů, kdy kromě pokuty je možné mj. uložit správní trest napomenutí (viz ust. § 35 a 45 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich); dále lze poukázat na možnost upuštění od uložení správního trestu upravenou v ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kdy tuto možnost dosavadní, v úvahu přicházející úprava, tj. správní řád a zákon o pohonných hmotách, neznala. Výměra pokuty daná zákona o pohonných hmotách přitom zůstala zachována. Správní orgán tedy použil právní úpravu účinnou v současné době, jelikož tu považuje za pro pachatele výhodnější.

Ve výše uvedené věci bylo se společností dne 24. 10. 2017 zahájeno správní řízení podle ust. § 78 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich - doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku č. j. ČOI 138732/17/2700 ze dne 23. 10. 2017. V tomto oznámení byla obviněné současně stanovena lhůta v délce 15 dnů k možnému doplnění důkazů a jiných návrhů a k možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí. Lhůta trvala do 8. 11. 2017. Obviněná však nepodala žádné vyjádření, ani nedoplnila žádné důkazy.

Při rozhodování tak správní orgán vycházel zejména z obsahu úředního záznamu ze dne 13. 9. 2016 s přílohou (protokol o odběru vzorků pohonných hmot), z inspekční zprávy č. 2430/2016 ze dne 15. 9. 2016, z obsahu úředního záznamu ze dne 16. 9. 2016 s přílohou (přehled kontrolovaných výrobků), z obsahu protokolu o kontrole ze dne 19. 9. 2016,

z písemnosti zaslané společností a nazvané Doložení skutkového stavu LPG (bez uvedení data), která byla na Českou obchodní inspekci doručena dne 27. 10. 2016, a z účetní závěrky ke dni 30. 9. 2016 získané z veřejně dostupných údajů ve sbírce listin obchodního rejstříku na internetových stránkách www.justice.cz. Porušení právní povinnosti považuje správní orgán za kontrolou dostatečně prokázané a protokolem o kontrole za dostatečně zdokumentované.

Za přestupek dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách lze v souladu s ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč.

Při rozhodování o druhu a výměře správního trestu správní orgán přihlížel zejména k povaze a závažnosti přestupku a k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Způsob spáchání spočívající v prodeji pohonné hmoty, která nespĺnila požadavek na jakost stanovený českou technickou normou, nebyl správním orgánem hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch obviněné, jelikož se jedná o charakteristický způsob spáchání tohoto přestupku. Obviněné nebyl prokázán úmysl, správní orgán tak vycházel z toho, že k protiprávnímu jednání došlo z nedbalosti, která je považována za typickou míru zavinění pro daný přestupek.

Následkem tohoto přestupku byly kupující kráceni na zákonném právu obdržet pohonnou hmotu v předepsané jakosti, když při laboratorním rozboru byla v ukazateli jakosti síra zjištěna hodnota 96 mg/kg. Max. povolená hodnota je dle normy ČSN EN 589 + A1 (2012) stanovena na 50 mg/kg. Při zahrnutí nejistoty měření lze akceptovat max. hodnotu 71 mg/kg. Jedná se tedy o značné nedodržení stanovené jakosti, a proto byl tento následek hodnocen v neprospěch účastníka řízení. Vysoký obsah síry, resp. jejich sloučenin, způsobuje korozi barevných kovů, při užívání LPG s vysokým obsahem síry tak hrozí poškození palivového systému vozidla, kdy pravděpodobnost poškození motorů vozidel roste s velikostí odchylek od předepsaných jakostních ukazatelů. Dále také dochází k vyšším emisím oxidů síry do ovzduší, což má nežádoucí vliv na životní prostředí. Z hlediska následků správní orgán uvádí, že se jedná o přestupek ohrožovací, kde vznik materiální újmy (např. škody na vozidle) není nutným předpokladem naplnění jeho skutkové podstaty. Tento přestupek je dokonán již samotným prodejem pohonné hmoty, která nespĺňuje jakostní kritéria.

Mírně ve prospěch obviněné správní orgán vyhodnotil okolnost, že u prodávaného LPG byla zjištěna odchylka pouze v jednom ze zkoumaných parametrů, v ostatních parametrech prodávané LPG předepsaným požadavkům vyhovělo. Okolnost, že k porušení uvedené právní povinnosti došlo u účastníka řízení opakovaně (viz pravomocné rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického č. j. 27/0940/14 ze dne 15. 10. 2014) správní orgán vyhodnotil v neprospěch obviněné. Mírně v neprospěch obviněné vzal správní orgán v úvahu také okolnost, že obviněná sice kontrolnímu orgánu sdělila, jak naložila s nevyhovujícím LPG, avšak učinila tak až výrazně po stanoveném termínu. Společnosti bylo uloženo, aby tak učinila do 10 dnů od přijetí opatření. Z dokladů, které byla na Českou obchodní inspekci doručeny až dne 27. 10. 2016 však vyplývá, že poslední opatření v dané věci bylo učiněno dne 22. 9. 2016, kdy bylo nevyhovujícího LPG vráceno dodavateli.

Při stanovení výše pokuty správní orgán hodnotil i majetkovou situaci obviněné. Za tímto účelem získal z veřejně dostupných údajů ve sbírce listin obchodního rejstříku na internetových stránkách www.justice.cz účetní závěrku společnosti ke dni 30. 9. 2016. Z výkazu zisku a ztrát vyplývá, že obviněná za účetní období od 1. 10. 2015 do 30. 9. 2016 dosáhla výsledku hospodaření ve výši 59 435 000,- Kč. Správní orgán dále přihlédl k tomu, jak je obviněná schopna plnit běžné provozní závazky, do úvahy byl tedy vzat především krátkodobý (likvidní) majetek a krátkodobé závazky. Z rozvahy ke dni 30. 9. 2016 vyplývá,

že obviněná má oběžná aktiva (zejména peněžní prostředky v hotovosti, zásoby a pohledávky) ve výši 211 589 000,- Kč. Na druhou stranu měla obviněná k tomuto datu krátkodobé závazky ve výši 101 324 000,- Kč. Oběžná aktiva tedy značně převyšují krátkodobé závazky. Z rozvahy je také zřejmé, že společnost disponuje dlouhodobým majetkem ve výši 278 867 000,- Kč. Správní orgán je tedy toho názoru, že vzhledem k výši uložené pokuty a k osobě odvolatele nelze konstatovat, že by pokuta uložená v dané výši měla pro společnost likvidační charakter. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133 „*Likvidační pokutou rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Správní orgán se na základě výše uvedeného nedomnívá, že by společnost nebyla schopna uloženou pokutu uhradit.

Po zvážení všech zjištěných okolností přistoupil správní orgán k uložení správního trestu ve formě pokuty ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, kterou považuje za přiměřenou. Při stanovení výše pokuty pak správní orgán vzal v úvahu i text rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikovaném pod č. 560/2005 Sb. NSS, kde se Městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy musí být pro něho nikoli zanedbatelný. Dále pak se odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze zn. 10 Ca 313/2006-53 ze dne 22. 10. 2008, kde je uvedeno, že – „... *Výše postihu nemůže být obecně tak nízká, aby avizovala, že takové protiprávní jednání je ze strany správních orgánů v podstatě tolerováno a že se vyplatí zákonné povinnosti nedodržovat ...*“. Správní orgán považuje pokutu uloženou v této výši za odpovídající povaze a závažnosti spáchaného přestupku, a současně také odpovídající represivnímu a preventivnímu účinku, který má uložená pokuta plnit.

Obviněná je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinna nahradit náklady řízení paušální částkou, jelikož řízení vyvolala porušením své právní povinnosti. Výše paušální částky nákladů řízení v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí 1 000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického se sídlem v Hradci Králové. Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Nebude-li odvolání podáno v uvedené lhůtě 15 dnů a nebude-li uložená pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplácena do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným exekučním orgánem.

Ing. František Švihlík
ředitel České obchodní inspekce
inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického
se sídlem v Hradci Králové

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 10963/18/O100/2700/18/HI/Št
Sp. Zn. ČOI 117715/16/2700
COIX0100F8D

Dne: 26. 2. 2018

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **Flaga s. r. o.**, se sídlem Nádražní 564/47, 693 01 Hustopeče, IČO 47917091, právně zast. Mgr. Ing. Ludvíkem Juříčkou, advokátem, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Královéhradeckého a Pardubického ze dne 30. 11. 2017, č. j. ČOI 158919/17/2700, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **350.000,- Kč** (slovy: tři sta padesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1110082717, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1110082717, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 13. 9. 2016 v čerpací stanici ČS LPG, Pardubická 336, 533 45 Opatovice nad Labem, prodávala zkapalnělý ropný plyn (LPG), který nesplnil požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), neboť toto prodávané LPG (vzorek č. 265/27/16/V) při laboratorním rozboru nevyhovělo požadavku normy ČSN EN 589+A1(2012) v ukazateli jakosti síra, kde byla zjištěna hodnota 96 mg/kg, kdy tato hodnota přesahuje max. povolenou hodnotu, která je dle normy ČSN EN 589+A1(2012) stanovena na 50 mg/kg (při zahrnutí nejistoty měření lze akceptovat hodnotu max. 71 mg/kg).

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 350.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém nejprve rekapituluje skutkový stav a průběh správního řízení.

Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné a nezákonné z důvodu rozporu s právními předpisy a principy jejich aplikace. Orgán prvního stupně konstatoval, že zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), je pro odvolatele příznivější, neboť nová právní úprava umožňuje větší rozptyl možných ukládaných trestů. Orgán prvního stupně podle odvolatele při svém právním posouzení zcela opomenul, že neměl dostatek pravomocí k zahájení předmětného řízení, neboť odpovědnost odvolatele za tvrzený přestupek již zanikla. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o pohonných hmotách platí, že odpovědnost právnické osoby zaniká, jestliže o něm správní orgán nezahájil řízení do jednoho roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy byl spáchán. Správní orgán se o tvrzeném přestupku dozvěděl dne 15. 9. 2016, nejpozději dne 19. 9. 2016, kdy byl správní orgán s výsledky kontroly bezpečně seznámen a mohl o nich uvědomit odvolatele. Poslední den, kdy mohlo být zahájeno správní řízení, byl den 19. 9. 2017. Správní orgán bylo zahájeno dne 24. 10. 2017, tedy opožděně, odpovědnost za přestupek již zanikla. Na tomto nemůže nic změnit ani přestupkový zákon a jeho ust. § 112 odst. 2. Odvolatel připomíná, že zákon o pohonných hmotách nebyl v návaznosti na přijetí nové úpravy správního trestání novelizován.

Odvolatel má za to, že dané ustanovení by bylo možné protiústavně interpretovat tak, že po přijetí přestupkového zákona bude každý přestupek podléhat lhůtám uvedeným v přestupkovém zákoně. Podle odvolatele je nutné, aby správní orgán toto problematické ustanovení interpretoval a aplikoval ústavně konformním způsobem. Nelze a priori předpokládat, že by do díkce zákona mohlo být úmyslně včleněno protiústavní ustanovení. Podle odvolatele je nutné ust. § 112 odst. 2 přestupkového zákona vykládat tak, že pouze v případě, kdy je přestupek spáchán po 1. 7. 2017, nebudou na něj aplikovatelné lhůty platné

podle původní právní úpravy, ale použijí se lhůty, které byly do právního pořádku zakotveny v rámci přijetí přestupkového zákona. Jiný výklad by byl v přímém rozporu s Ústavou. Odvolatel odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 3. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 48/95, a na stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 21. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS-st. 1/96. Ústavně konformní způsob výkladu spočívá v interpretaci daného ustanovení tak, aby bylo aplikovatelné pouze na přestupky spáchané po 1. 7. 2017. Způsob výkladu zastávaný orgánem prvního stupně je porušením zásady zákazu pravé retroaktivity garantované ústavním pořádkem. K tomuto odvolatel odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 6. 1995, sp. zn. IV. ÚS 215/94, a na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 4. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1233/2013. Odvolatel dále poukazuje na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a na čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Aplikaci těchto zásad ve správním trestání potvrdil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46. I v nyní projednávané věci tak bylo nutné aplikovat čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, správní orgán na takový postup však rezignoval, nadto učinil úplný opak. Zásada zákazu zpětného působení je zapovězena i v ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona. Orgán prvního stupně aplikoval právní úpravu účinnou od 1. 7. 2017 na přestupek, který byl spáchán za předchozí právní úpravy, která byla pro odvolatele příznivější a která měla být v souladu s výše uvedenými interpretačními principy aplikována. Ust. § 112 odst. 2 přestupkového zákona bylo aplikováno v přímém rozporu se zásadou zákazu pravé retroaktivity a přímo zasahuje do základních procesních práv odvolatele. Odvolatel se v důsledku přijetí přestupkového zákona ocitl v méně příznivé situaci, než byla v období před 1. 7. 2017. Pokud by přestupkový zákon nevešel v účinnost, orgán prvního stupně by v době od 20. 9. 2017 neměl možnost správní řízení zahájit a potrestat odvolatele. Postup správního orgánu je v rozporu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod.

Odvolatel z opatrnosti namítá, že za přítěžující okolnost bylo vzato, že odvolatel sice kontrolnímu orgánu sdělil, jak naložil s nevyhovujícími pohonnými hmotami, ale až po stanoveném termínu. Poslední opatření ve věci bylo učiněno dne 22. 9. 2016, sdělení odvolatele bylo doručeno správnímu orgánu dne 27. 10. 2016. Opatření spočívající v likvidaci nevyhovujícího LPG odvolatel provedl dne 19. 9. 2016 a dne 22. 9. 2016, tedy ihned po okamžiku, kdy mu byly doručeny závěry kontroly. Uvedená skutečnost měla být vzata spíše jako polehčující okolnost.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila přestupku uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento přestupek jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Odvolací orgán odkazuje na ust. § 112 odst. 1 přestupkového zákona, podle kterého se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro

pachatele příznivější. Odvolací orgán uvádí, že z daného ustanovení plyne, že i na správní delikty podle zákona o pohonných hmotách, který nebyl změněn v souvislosti s přijetím a nabytím účinnosti přestupkového zákona, se hledí jako na přestupky ve smyslu přestupkového zákona. K projednání porušení zákona o pohonných hmotách se v případě řízení zahájených po dni 1. 7. 2017 (den nabytí účinnosti přestupkového zákona) použije přestupkový zákon. Odvolací orgán v této otázce odkazuje na důvodovou zprávu k přestupkovému zákonu, kde se uvádí: „*Předmětem změnového zákona by měla být též zmíněná terminologická změna. Nelze však vyloučit, že při jeho přípravě dojde k opomenutí některých správních deliktů. Zejména pro tyto případy legislativního opomenutí se stanoví fikce, na základě které dojde k terminologickému i věcnému nahrazení pojmu správní delikt, a to s výjimkou disciplinárních deliktů (vizte níže), pojmem přestupek tak, že se finguje existence formálního znaku přestupku, resp. výslovné označení společensky škodlivého protiprávního jednání za přestupek v jednotlivých zákonech. Absence formálního označení přestupek by totiž vzhledem k úpravě v § 5, tedy k materiálně-formálnímu pojetí přestupku, vedla k tomu, že na tyto delikty by se nový zákon nevztahoval. To však předkladatel považuje za nepřijatelné, když jedním z hlavních cílů navrhované úpravy je náprava dnešního nevyhovujícího stavu, kdy tyto delikty postrádají úpravu podmínek odpovědnosti a též odpovídající procesní úpravu, která by odpovídala sankčnímu charakteru řízení, v němž jsou tyto delikty projednávány.*“

K porušení povinnosti dle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách došlo dne 13. 9. 2016, řízení bylo zahájeno dne 24. 10. 2017 doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 23. 10. 2017, č. j. ČOI 138732/17/2700. Přestupkový zákon nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017. Správní orgán tedy po procesněprávní stránce musí postupovat podle přestupkového zákona. Vzhledem k tomu, že je posuzováno porušení povinnosti, ke kterému došlo před nabytím účinnosti přestupkového zákona, platí, že odpovědnost za přestupek se posoudí podle dosavadních zákonů, podle přestupkového zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Pokud jde o otázky odpovědnosti odvolatele za spáchaný přestupek, nová právní úprava nepřinesla změny, které by byly pro odvolatele příznivější. Podle ust. § 112 odst. 3 přestupkového zákona se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Zákon o pohonných hmotách obsahuje v ust. § 10 odst. 2 vlastní kritéria pro určení výše sankce, v ust. § 9 odst. 14 jsou stanoveny trestní sazby pro jednotlivé přestupky (správní delikty). Orgán prvního stupně vyhodnotil úpravu v přestupkovém zákoně jako výhodnější pro odvolatele, neboť přestupkový zákon obsahuje širší škálu druhů trestů. Ačkoli odvolací orgán s tímto hodnocením orgánu prvního stupně nesouhlasí, širší škálou druhů trestů není dána větší příznivost právní úpravy, nepovažuje tento postup orgánu prvního stupně za takovou vadu, která by způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí, ani za důvod ke změně napadeného rozhodnutí – pokutu do výše 5 mil. Kč bylo možné uložit podle právní úpravy účinné v okamžiku spáchaní přestupku, takovou pokutu je možné uložit i nyní. Přestupkový zákon stanovuje více kritérií pro určení výše sankce (ust. § 37 a násl.), v ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách je uvedeno, že se při určení výměry pokuty přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchaní a jeho následkům. Orgán prvního stupně se při určování výše pokuty zabýval relevantními kritérii podle přestupkového zákona. Odvolací orgán má za to, že výše pokuty byla dostatečně odůvodněna (k odůvodnění pokuty se odvolací orgán vyjadřuje níže). Z uvedených důvodů odvolací orgán neshledal důvod ke změně či ke zrušení napadeného rozhodnutí.

O tom, zda se má při posuzování plynutí lhůt určujících zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt po nabytí účinnosti přestupkového zákona použít

dosavadních právních předpisů nebo přestupkového zákona, pojednává ust. § 112 odst. 2 přestupkového zákona. Toto ustanovení zní: „*Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*“ V ust. § 10 odst. 3 zákona o pohonných hmotách se uvádí: „*Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.*“ Podle ust. § 29 přestupkového zákona zaniká odpovědnost za přestupek uplynutím promlčecí doby. Délku promlčecí doby, její běh, stavení a přerušování upravují ust. § 30 a násl. přestupkového zákona. U přestupků, za které je možné uložit pokutu vyšší než 100.000,- Kč, je promlčecí doba 3 roky, v důsledku přerušování promlčecí doby může odpovědnost za přestupek zaniknout nejpozději 5 let od spáchání přestupku. Ust. § 112 odst. 2 přestupkového zákona jasně určuje, že se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách nepoužijí, od 1. 7. 2017 tak není možné aplikovat ani ust. § 10 odst. 3 zákona o pohonných hmotách, odpovědnost za přestupek a dosavadní správní delikt však u jednání zakládajících odpovědnost, ke kterým došlo před nabytím účinnosti přestupkového zákona, nezanikne dříve, než stanovují zvláštní zákony. Odpovědnost odvolatele za vytykané protiprávní jednání tedy nemohla zaniknout jeden rok poté, co se správní orgán o tomto jednání dozvěděl, přestupkový zákon stanovuje u přestupku, za který je možné uložit pokutu do výše 5 mil. Kč, promlčecí dobu tři roky.

Odvolací orgán odkazuje na důvodovou zprávu k přestupkovému zákonu, která k dané problematice uvádí: „*Jako zvláštní přechodné ustanovení vůči výše uvedenému je ustanovení o lhůtách pro zánik odpovědnosti za správní delikt a kritériích pro určování druhu a výměry sankce, které jsou upraveny ve zvláštních zákonech jako součást společných ustanovení ke správním deliktům. Tato ustanovení by nabytím účinnosti nového zákona působila vůči obecné právní úpravě jako lex specialis, což není žádoucí. Proto se v přechodných ustanoveních výslovně stanoví, že podmínky pro ukládání sankcí (resp. kritéria pro určování druhu a výměry sankce) za správní delikty podle zvláštních zákonů se od účinnosti navrhovaného zákona řídí novou obecnou úpravou, pokud bude pro pachatele výhodnější. Přechodné ustanovení dále speciálně upravuje i běh promlčecích lhůt pro správní delikty podle zvláštních zákonů – tyto lhůty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí; odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá z těchto lhůt, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*“ Odvolací orgán dále poukazuje na Průvodce zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, vypracovaný odborem legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra, 2. doplněná verze, aktualizovaná ke dni 19. 1. 2018 (dostupný na www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx), kde se na str. 79 a 80 uvádí: „*V případě jednání, ke kterému došlo před 1. červencem 2017, se tedy musí vždy posoudit, zda později uplyne lhůta podle dosavadní právní úpravy nebo promlčecí doba podle nové právní úpravy, přičemž se pro zánik odpovědnosti použije lhůta, která uplyne později. (...) Pokud tedy odpovědnost za správní delikt (přestupek) podle dosavadních lhůt nezanikla, pak je při posuzování odpovědnosti nutno použít novou právní úpravu promlčecí doby, včetně stavení a přerušování, avšak zároveň s tím, že se porovná nejzazší doba zániku odpovědnosti podle dosavadních lhůt s nejzazší dobou zániku odpovědnosti podle nové právní úpravy, přičemž odpovědnost za správní delikt (přestupek) nesmí zaniknout dříve, než uplynutím dosavadních lhůt. Přitom přerušování promlčecí doby*

například z důvodu vydání rozhodnutí bude možné pouze tehdy, pokud bude rozhodnutí vydáno až za účinnosti zákona č. 250/2016 Sb. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. července 2010, sp. zn. 8 Tdo 797/2010-77). Obdobně v případě stavení promlčecí doby lze u důvodů nově zakotvených zohledňovat pouze dobu po nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb. (...) Toto pravidlo není porušením zákazu retroaktivity, neboť podle Ústavního soudu se Listina základních práv a svobod v čl. 40 odst. 6 zabývá tím, které trestné činy lze stíhat (totiž ty, jež byly vymezeny zákonem v době, kdy byl čin spáchán), a neupravuje otázku, jak dlouho lze tyto činy stíhat (viz náleží Ústavního soudu ze dne 21. prosince 1993, sp. zn. Pl. ÚS 19/93).“

Vzhledem k výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že k uplynutí promlčecí doby nedošlo, v posuzovaném případě uplyne později promlčecí doba dle přestupkového zákona, proto je nutné v souladu s ust. § 112 odst. 2 přestupkového zákona použít právní úpravu dle přestupkového zákona. Ke spáchání přestupku došlo dne 13. 9. 2016, tedy před cca rokem a půl, odpovědnost za přestupek zanikne nejdříve dne 13. 9. 2019 (v důsledku přerušení běhu promlčecí doby může zaniknout později, maximálně však dne 13. 9. 2021). Odvolací orgán nemá za to, že by došlo k porušení zásady retroaktivity, a tedy čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Právní úpravu promlčecí doby nelze považovat za úpravu, na jejímž základě se posuzuje trestnost činu.

Odvolací orgán vzhledem k výše uvedenému neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí. Spáchání přestupku bylo prokázáno bez důvodných pochybností, napadené rozhodnutí ani řízení předcházející jeho vydání nevykazuje vady, které by způsobovaly nezákonnost a pro které by bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit.

Orgán prvního stupně při určení výše pokuty přihlížel zejména k povaze a závažnosti přestupku a k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Způsob spáchání nebyl hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatele, bylo vycházeno z toho, že přestupek byl spáchán z nedbalosti, která je charakteristickou mírou zavinění pro daný přestupek. V případě, že by byl prokázán úmysl, jednalo by se o významnou přitěžující okolnost. Následky přestupku byly hodnoceny v neprospěch odvolatele vzhledem k výši odchylky (o 25 mg/kg), hrozbu poškození motorů vozidel a životního prostředí je v takovém případě nutné považovat za reálnou. Ve prospěch odvolatele bylo hodnoceno, že prodávané LPG nevyhovělo stanoveným jakostním požadavkům pouze v jednom parametru. V neprospěch odvolatele bylo přihlédnuto k tomu, že se daného porušení dopustil již v minulosti. Odvolací orgán poukazuje kromě rozhodnutí ze dne 15. 10. 2014, č. j. 27/0940/14, kterým byla odvolateli uložena pokuta ve výši 140.000,- Kč (prodej nejakostního LPG, byl zjištěn obsah síry 94 mg/kg, jako polehčující okolnost bylo hodnoceno, že se odvolatel dopustil daného porušení poprvé), také na rozhodnutí ze dne 27. 1. 2016, č. j. ČOI 110086/15/O100/3100/15/16/Hl/Št, kterým byla odvolateli uložena úhrnná pokuta ve výši 350.000,- Kč (ve dvou případech zjištěn prodej nejakostního LPG – obsah síry byl 105 mg/kg a 86 mg/kg, dále odvolatel porušil ust. § § 5 odst. 9 písm. a) zákona o pohonných hmotách; v tomto případě nebylo v neprospěch odvolatele hodnoceno dřívější spáchání správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, neboť dřívější rozhodnutí nabylo právní moci až po provedení kontrol v uvedeném případě). Je tedy zjevné, že se odvolatel z dříve uložených pokut nepoučil a nepřijal taková opatření, aby k pochybením již nedocházelo. Tato skutečnost představuje výraznou přitěžující okolnost. Mírně v neprospěch odvolatele bylo vzato, že odvolatel sdělil správnímu orgánu, jak naložil s nejakostním LPG, až výrazně po stanoveném termínu. Tato okolnost vypovídá o přístupu odvolatele k plnění opatření uložených správním orgánem, odvolatel nedbal stanovené lhůty a správnímu orgánu sdělil, jak naložil s nevyhovující

pohonnou hmotou až cca po měsíci (namísto do deseti dnů od přijatého opatření). Ke skutečnosti, že odvolatel ihned zlikvidoval nejakostní pohonnou hmotu, není možné přihlídnout jako k polehčující okolnosti. Dne 19. 9. 2016 byl vydán zákaz prodeje LPG, odvolatel musel odstranit závadný stav, aby mohl LPG opět prodávat. Na nápravu závadného stavu je navíc možné pohlížet jako na samozřejmost, aby již nedocházelo k porušování právní povinnosti. Orgán prvního stupně se zabýval i majetkovou situací odvolatele.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 350.000,- Kč za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky. Pokuta rovněž odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech, odvolací orgán odkazuje např. na rozhodnutí ze dne 2. 12. 2016, č. j. ČOI 157869/16/O100/2000/14/16/HI/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 240.000,- Kč (zjištěn prodej LPG s obsahem síry 87,8 mg/kg, pokuta byla uložena jako souhrnná pro souběh s jiným deliktním jednáním, nešlo o recidivu), nebo na rozhodnutí ze dne 5. 3. 2015, č. j. ČOI 26538/15/2000/R0138/PHM/Bö, kterým byla uložena pokuta ve výši 240.000,- Kč (zjištěn prodej LPG s obsahem síry 73 mg/kg, zjištěná odchylka tedy byla minimální, k tíži účastníka řízení bylo hodnoceno, že se daného pochybení dopustil již v minulosti), či na rozhodnutí ze dne 27. 8. 2014, č. j. ČOI 85889/14/O100/2700/14/Ad/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 380.000,- Kč (dvakrát zjištěn prodej LPG nevyhovujícího stanoveným požadavkům na jakost v parametru obsahu síry- 107,7 mg/kg a 256,1 mg/kg; ve prospěch účastníka řízení byla hodnocena nízká výtoč LPG). Uvedená rozhodnutí jsou k dispozici na internetových stránkách www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele- Pokuty za nejakostní paliva. Pokuta uložená odvolateli se neodchyluje v jeho neprospěch od pokut ukládaných v případech prodeje LPG nevyhovujícího stanoveným požadavkům v parametru obsahu síry. Rozdíly mezi výší pokut jsou dány rozdíly v závažnosti jednotlivých případů.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezečný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce
v z. Mgr. Vlastimil Turza
vedoucí právního oddělení